TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 15 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Drausminė procedūra – Drausminė nuobauda – Šios nuobaudos nustatymas – Išskaita iš pensijos sumos – Nuteisimas baudžiamojoje byloje ir pralaimėjimas civilinėje byloje nacionaliniuose teismuose – Europos Sąjungai padarytos neturtinės žalos atlyginimas visiškai ar iš dalies – Šio atlyginimo poveikio nebuvimas – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 10 straipsnis – Vienodo požiūrio principas – Proporcingumo principas“

Byloje C-851/19 P

dėl 2019 m. lapkričio 19 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

DK, iš pradžių atstovaujamas advokatų S. Orlandi ir T. Martin, vėliau S. Orlandi,

ieškovas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos išorės veiksmų tarnybai (EIVT), atstovaujamai S. Marquardt ir R. Spáč,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai A. Kumin, T. von Danwitz (pranešėjas), P. G. Xuereb ir I. Ziemele,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2020 m. lapkričio 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu DK prašo panaikinti 2019 m. rugsėjo 10 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *DK / EIVT* (T-217/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:571), kuriuo šis teismas atmetė jo ieškinį dėl, pirma, 2017 m. gegužės 23 d. Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) sprendimo, kuriuo jam skirta drausminė nuobauda (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo ir, antra, dėl žalos, patirtos EIVT tariamai pažeidus jo teises į gynybą per prieš jį Belgijoje pradėtą baudžiamąją bylą, atlyginimo.

Teisinis pagrindas

2 Byloje taikytinos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) II antraštinės dalies „Pareigūnų teisės ir pareigos“ 22 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Pareigūno gali būti reikalaujama iš dalies arba visiškai padengti bet kokią žalą, kurią [Europos] Sąjunga patyrė dėl rimtų jo nusižengimų, susijusių su jo pareigomis arba padarytų jam atliekant savo pareigas.“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnyje, kuris yra šių nuostatų VI antraštinėje dalyje „Drausminės priemonės“, nurodyta:

„1. Pareigūnui arba buvusiam pareigūnui, tyčia ar dėl aplaidumo nesilaikiusiam pagal šiuos Tarnybos nuostatus kylančių įsipareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda.

2. Jeigu Paskyrimų tarnyba arba [Europos kovos su sukčiavimu tarnyba] OLAF sužino faktų apie 1 dalyje minėtą įsipareigojimų nesilaikymą, jie gali pradėti administracinį tyrimą, kad patikrintų, ar įsipareigojimų nebuvo laikomasi.

3. Drausminės taisyklės, tvarka ir priemonės bei administracinio tyrimo taisyklės ir tvarka nustatytos IX priede.“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedas, kaip matyti iš jo pavadinimo, susijęs su „drausmine procedūra“. Šio priedo 3 skirsnyje „Drausminės nuobaudos“ esančiame 9 straipsnyje nustatyta:

„1. Paskyrimų tarnyba gali skirti vieną iš šių nuobaudų:

a) rašytinis įspėjimas;

b) papeikimas;

c) perkėlimo į aukštesnę pakopą atidėjimas nuo vieno iki 23 mėnesių;

d) perkėlimas į žemesnę pakopą;

e) laikinas perkėlimas į žemesnį lygį laikotarpiui nuo 15 dienų iki vien[ų] metų;

f) perkėlimas į žemesnį tos pačios pareigų grupės lygį;

g) perkėlimas į žemesnę pareigų grupę, pažeminant lygį arba paliekant tą patį;

h) nušalinimas nuo pareigų ir, kai tikslinga, laikinas pensijos sumažinimas arba tam tikros sumos išskaičiavimas iš invalidumo pašalpos fiksuotos trukmės laikotarpiu; dėl šios priemonės neturi nukentėti pareigūno išlaikomi asmenys. Tačiau, kai taip sumažinamos minėtos išmokos, buvusio pareigūno pajamos turi būti ne mažesnės kaip minimalus gyvenimo lygis, nustatytas VIII priedo 6 straipsnyje, pridėjus visas mokėtinas šeimos išmokas.

2. Kai pareigūnas gauna ištarnauto laiko pensiją ar invalidumo pašalpą, Paskyrimų tarnyba gali nuspręsti nustatytu laikotarpiu išskaičiuoti iš pensijos arba invalidumo pašalpos tam tikrą sumą; dėl šios priemonės neturi nukentėti pareigūno išlaikomi asmenys. Tačiau pareigūno pajamos turi būti ne mažesnės kaip minimalus gyvenimo lygis, nustatytas VIII priedo 6 straipsnyje, pridėjus visas mokėtinas šeimos išmokas.

3. Dėl vieno netinkamo elgesio atvejo negali būti taikoma daugiau kaip viena drausminė nuobauda.“

5 Šio priedo 10 straipsnyje nurodyta:

„Drausminės nuobaudos griežtumas turi būti proporcingas netinkamo elgesio sunkumui. Nustatant netinkamo elgesio sunkumą ir sprendžiant, kurią drausminę nuobaudą taikyti, visų pirma atsižvelgiama į:

a) netinkamo elgesio pobūdį ir aplinkybes;

b) mastą, kuriuo netinkamas elgesys pakenkia institucijų vientisumui, reputacijai ar interesams;

c) tai, kokią netinkamo elgesio dalį sudarė tyčiniai veiksmai ar neatsargumas;

d) pareigūno netinkamo elgesio motyvus;

e) pareigūno lygį ir darbo stažą;

f) pareigūno asmeninės atsakomybės laipsnį;

g) pareigūno užimamų pareigų ir atsakomybės lygį;

h) tai, ar netinkamą elgesį sudaro pakartotiniai veiksmai ar elgesys;

i) pareigūno elgesį per savo karjerą.“

6 Minėto priedo 7 skirsnio „Paralelinis traukimas baudžiamojon atsakomybėn“ 25 straipsnyje numatyta:

„Jei pareigūnas už tuos pačius veiksmus patraukiamas baudžiamojon atsakomybėn, galutinis sprendimas priimamas tik tada, kai bylą išnagrinėjęs teismas priima galutinį nuosprendį.“

Ginčo aplinkybės

7 1994 m. apeliantas pradėjo tarnybą Europos Komisijoje kaip pareigūnas. 1999 m. jis buvo įgaliotas valdyti šios institucijos nekilnojamąjį turtą trečiosiose šalyse. 2011 m. sausio 1 d. jis buvo paskirtas į EIVT. 2016 m. sausio 1 d. DK išėjo į pensiją anksčiau laiko.

Belgijoje DK iškelta baudžiamoji byla

8 2004 m. Belgijoje DK buvo iškelta baudžiamoji byla dėl korupcijos viešųjų pirkimų administravimo srityje veiksmų, atliktų per kelerius metus nuo 1999 m. Sąjunga, kuriai atstovavo Komisija, šioje byloje buvo civilinė šalis.

9 2014 m. gegužės 16 d. *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* (Prancūzų kalba bylas nagrinėjantis Briuselio pirmosios instancijos teismas, Belgija) už kelias nusikalstamas veikas, padarytas einant pareigas, DK skyrė šias bausmes:

– dvejų metų laisvės atėmimo bausmę, atidedant jos vykdymą penkeriems metams,

– 27 500 EUR baudą,

– draudimą jam 10 metų eiti komercinės bendrovės direktoriaus, vadovo arba auditoriaus pareigas,

– 176 367,15 EUR konfiskavimo bausmę.

10 Šis teismas taip pat priteisė iš DK solidariai sumokėti 25 000 EUR sumą neturtinei žalai, kurią Sąjunga patyrė, nes suinteresuotasis asmuo padarė žalos jos įvaizdžiui, atlyginti.

11 2015 m. birželio 30 d. sprendimu *Cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas, Belgija) patvirtino minėto teismo sprendimą, tačiau padidino DK skirtą laisvės atėmimo bausmę iki trejų metų, kurios vykdymas atidėtas penkeriems metams, ir nustatė 38 814 EUR sumą, kurią DK buvo įpareigotas sumokėti atlyginti Sąjungai už padarytą neturtinę žalą.

12 2016 m. vasario 10 d. *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Belgija) atmetė DK kasacinį skundą dėl šio apeliacinio teismo sprendimo.

Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatyta drausminė procedūra

13 2007 m. gegužės 2 d. sprendimu Komisijos paskyrimų tarnyba (toliau – paskyrimų tarnyba) pradėjo drausminę procedūrą prieš DK.

14 Ši drausminė procedūra buvo sustabdyta, kol bus galutinai baigta nacionalinė baudžiamoji byla, pradėta prieš suinteresuotąjį asmenį dėl tų pačių veiksmų; 2016 m. liepos 12 d. sprendimu EIVT atnaujino prieš DK pradėtą drausminę procedūrą.

15 Išklausiusi DK, 2016 m. gruodžio 12 d. drausmės komisija priėmė motyvuotą išvadą, apie kurią pranešta suinteresuotajam asmeniui. Ši komisija, be kita ko, pažymėjo, kad „veikas nustato nacionaliniai baudžiamieji teismai“, „pareigūno elgesys priskirtinas prie Pareigūnų tarnybos nuostatų 11, 11a, 12 ir 21 straipsniuose nurodytų pažeidimų“ ir „vienintelė galima nuobauda [yra]

tam tikros sumos išskaičiavimas iš pensijos“. Vertindama įvairias sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes drausmės komisija, be kita ko, atsižvelgė į „tai, kad nacionalinis teismas jau yra priteisęs iš pareigūno piniginę ir neturtinę kompensaciją“. Atsižvelgdama į tai ta pati drausmės komisija rekomendavo paskyrimų tarnybai taikyti drausminę priemonę – trejus metus iš DK pensijos, atskaičius mokesčius, kas mėnesį išskaičiuoti 400 EUR sumą.

16 Išklausiusi DK ginčijamu sprendimu paskyrimų tarnyba skyrė jam „1 105 EUR dydžio atskaitymo sankciją iš mėnesinės pensijos iki 2025 m. rugsėjo 30 d. pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnio 2 dalį“.

17 2017 m. gruodžio 20 d. paskyrimų tarnyba atmetė DK skundą dėl ginčijamo sprendimo.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

18 2018 m. kovo 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo DK ieškinį, kuriuo jis prašė, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą ir, antra, atlyginti žalą, kurią jis tariamai patyrė dėl EIVT padaryto jo teisių į gynybą pažeidimo per Belgijoje iškeltą baudžiamąją bylą.

19 Reikalavimams dėl panaikinimo pagrįsti DK pateikė du pagrindus, susijusius atitinkamai su skirtinos drausminės nuobaudos nustatymu ir atsižvelgimu į lengvinančias aplinkybes skiriant šią nuobaudą.

20 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė DK ieškinį kaip nepagrįstą tiek, kiek juo buvo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą, ir kaip nepriimtiną ir bet kuriuo atveju nepagrįstą tiek, kiek juo siekiama, kad būtų atlyginta tariamai patirta žala. Bendrasis Teismas taip pat priteisė iš DK bylinėjimosi išlaidas.

21 Konkrečiai kalbant, kiek tai susiję su prašymu panaikinti ginčijamą sprendimą, skundžiamo sprendimo 28–53 punktuose Bendrasis Teismas atmetė DK nurodyto pirmojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su akivaizdžia vertinimo klaida atsižvelgiant į žalą, kurią buvo nustatyta atlyginti. Bendrasis Teismas konstatavo, kad taikydama Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnį paskyrimų tarnyba neturi atsižvelgti į Sąjungai padarytos žalos atlyginimą, kurį jau priteisė nacionaliniai teismai.

Šalių reikalavimai

22 DK Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą sprendimą ir

– priteisti iš EIVT bylinėjimosi dvejose instancijose išlaidas.

23 EIVT Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir

– priteisti iš DK bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

24 Grįsdamas apeliacinį skundą DK nurodo vienintelį pagrindą. Jame jis tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio antro sakinio b punktą aiškino taip, kad pagal jį paskyrimų tarnybai leidžiama remtis Sąjungai padaryta neturtine žala, kad pateisintų griežtesnę drausminę nuobaudą, nei rekomendavo drausmės komisija, nors ši žala jau buvo atlyginta nacionaliniu lygmeniu.

25 Šį pagrindą sudaro trys dalys.

26 Pirma, DK teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 52 punkte padarė teisės klaidą, kai nurodė, kad taikydama Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio antro sakinio b punktą paskyrimų tarnyba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, nusprendusi, kad nereikia paisyti nacionalinio teismo priteisto Sąjungai padarytos neturtinės žalos atlyginimo. Jis mano, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 25 straipsnį paskyrimų tarnyba buvo saistoma nacionaliniu lygmeniu nustatytų faktinių aplinkybių ir principo, pagal kurį visa atlyginta žala laikoma niekada neegzistavusia.

27 Antra, DK iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 52 punkte nusprendęs, jog paskyrimų tarnyba neprivalėjo atsižvelgti į Sąjungai padarytos žalos atlyginimą nacionaliniu lygmeniu, Bendrasis Teismas taip pat pažeidė drausminės nuobaudos proporcingumo reikalavimą ir principą, pagal kurį visa atlyginta žala laikoma niekada neegzistavusia. Remdamasis 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimu *Lucaccioni / Komisija* (C-257/98 P, EU:C:1999:402, 19 ir 20 punktai) DK tvirtina, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 34 punkte, šis principas įtvirtintas ne tik Belgijos teisėje, bet ir yra bendrasis valstybių narių teisės principas, pagal kurį draudžiama dvigubai atlyginti tą pačią žalą.

28 Trečia, DK pažymi, kad skundžiamo sprendimo 38 punkte Bendrasis Teismas, jo nuomone, teisingai nusprendė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnyje išreiškiamas Sąjungos teisės aktų leidėjo rūpestis nepažeisti bendrojo vienodo požiūrio principo, vis dėlto pažeidimus padariusiems pareigūnams taikant skirtingą požiūrį, atsižvelgiant į Sąjungos institucijai, kuriai jie priklauso, padarytos žalos dydį. Bet šio sprendimo 39–41 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės pažeidė šį principą, kai nusprendė, kad tai, jog Sąjungai padaryta žala buvo atlyginta visiškai arba iš dalies, neturi reikšmės nustatant drausmines nuobaudas pagal šį 10 straipsnį. Iš tiesų, anot DK, pareigūno, kuris atlygino Sąjungai padarytą žalą, padėtis nėra tokia pati kaip pareigūno, kuris tokios žalos neatlygino.

29 EIVT teigia, kad DK argumentas, jog paskyrimų tarnyba pasunkino nuobaudą, kuri jam buvo skirta atsižvelgiant į, kaip teigiama, jau atlygintą žalą, apeliaciniame procese yra nepriimtini, nes šiais argumentais siekiama įrodyti ne galimą Bendrojo Teismo padarytą teisės klaidą, o užginčyti paskyrimų tarnybos vertinimą; tai yra pirmojoje instancijoje pateikto pagrindo performulavimas. Be to, nors DK rėmėsi vienodo požiūrio principo pažeidimu, minėtais argumentais taip pat ginčijamas paskyrimų tarnybos vertinimas, o ne skundžiamas sprendimas. Tuos pačius argumentus DK pirmą kartą pateikė apeliaciniame procese.

30 Dėl esmės EIVT teigia, kad vienintelį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti. Jo teigimu, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad Sąjungai padarytos neturtinės žalos (kokia ji buvo konstatuota nacionaliniu lygmeniu) atlyginimas neturi reikšmės vertinant drausminės klaidos, padarytos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnį, sunkumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl EIVT nurodyto nepriimtinumo pagrindo

31 EIVT nurodytas nepriimtinumo pagrindas, pirma, grindžiamas tuo, kad DK argumentais siekiama įrodyti ne galimą Bendrojo Teismo teisės klaidą, bet užginčyti paskyrimų tarnybos vertinimą, be to, tai yra pirmojoje instancijoje nurodyto pagrindo performulavimas.

32 Iš SESV 256 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto bei 169 straipsnio matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija šio reikalavimo netenkina apeliacinis skundas, kuriame nepateikiama net argumentų, konkrečiai skirtų skundžiamame sprendime padarytai teisės klaidai identifikuoti, o tik pakartojami ieškinio pagrindai ir argumentai, kurie jau buvo pateikti Bendrajame Teisme. Toks apeliacinis skundas iš tiesų tėra prašymas iš naujo išnagrinėti Bendrojo Teismo nagrinėtą ieškinį, o tai nepriskiriama Teisingumo Teismo kompetencijai (2020 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Taryba ir kt. / K. Chrysostomides & Co. ir kt.*, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ir C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 127 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

33 Vis dėto, jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, C-241/19 P, EU:C:2020:545, 50 punktas ir 2020 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Groupe Canal + / Komisij*a, C-132/19 P, EU:C:2020:1007, 19 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

34 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad apeliaciniame skunde DK kritikuoja skundžiamo sprendimo 52 punkte pateiktą Bendrojo Teismo išvadą, kad paskyrimų tarnyba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnį nereikia atsižvelgti į Sąjungai padarytos žalos atlyginimą nacionaliniu lygmeniu, ir į teisinę analizę, dėl kurios buvo atmesta Bendrajame Teisme pateikto pirmojo pagrindo pirma dalis. Be to, nors apeliaciniame skunde nurodomas paskyrimų tarnybos vertinimas, siekiant užginčyti Bendrojo Teismo tariamai padarytas klaidas jame kalbama tik apie tai, kad šį vertinimą patvirtino Bendrasis Teismas, o ne tik pakartojami pagrindai ir argumentai, kurie jau buvo pateikti Bendrajame Teisme.

35 Antra, dėl EIVT argumento, kad DK pirmą kartą rėmėsi vienodo požiūrio principo pažeidimu apeliacinėje instancijoje, reikia priminti, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja Bendrajame Teisme nagrinėtų pagrindų ir argumentų teisiniu vertinimu. Vis dėlto, kai apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas, apeliantas turi pateikti jį

pagrindžiančius argumentus iš esmės savo nuožiūra, nesvarbu, ar jis nurodo argumentus, kuriais jau rėmėsi Bendrajame Teisme, ar pateikia naujų, pavyzdžiui, atsižvelgdamas į Bendrojo Teismo poziciją. Jei būtų kitaip, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *PKK ir KNK / Taryba*, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 61 ir 64 punktus ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *HK / Komisija*, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, 26 ir 27 punktus).

36 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio aiškinimas ir taikymas atlygintos Sąjungai padarytos žalos aplinkybėmis buvo aptarti Bendrajame Teisme nagrinėjant bylą pirmojoje instancijoje. DK argumentais, susijusiais su vienodo požiūrio principo pažeidimu, siekiama užginčyti Bendrojo Teismo analizę dėl jam pateikto pirmojo pagrindo pirmos dalies. Atlikdamas šią analizę Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 38–41 punktuose pabrėžė tai, kad Sąjungos pareigūnų padaryti nusižengimai turi būti vertinami skirtingai, atsižvelgiant į padarytos žalos dydį, ir nusprendė, kad tai, jog ši žala buvo atlyginta visiškai arba iš dalies, neturi reikšmės nustatant padaryto nusižengimo sunkumą, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Taigi šiais argumentais siekiama išsamiai užginčyti šiuose skundžiamo sprendimo punktuose Bendrojo Teismo pateiktą minėtos nuostatos aiškinimą ir taikymą ir tai nėra naujas pagrindas, kurį pateikti apeliacinio skundo stadijoje būtų draudžiama (pagal analogiją žr. 2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *PKK ir KNK / Taryba*, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 63 punktą; taip pat 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *HK / Komisija*, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, 28 punktą).

37 Vadinasi, reikia atmesti EIVT pateiktą nepriimtinumo pagrindą.

Dėl esmės

38 Vienintelio apeliacinio skundo pagrindo pirmoje dalyje dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio antro sakinio b punkto, siejamo su Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsniu, pažeidimo DK iš esmės teigia, kad vertinant padaryto drausminio nusižengimo sunkumą negalima atsižvelgti į visiškai atlygintą žalą, nes pagal šią nuostatą paskyrimų tarnyba yra saistoma nacionalinių baudžiamųjų bylų teismų padarytų išvadų dėl faktinių aplinkybių ir principo, pagal kurį visa atlyginta žala laikoma niekada neegzistavusia.

39 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio pirmą sakinį skirta drausminė nuobauda turi būti proporcinga padaryto pažeidimo sunkumui. Šio priedo 10 straipsnio antro sakinio a–i punktuose neišsamiai nurodyta tam tikra informacija, į kurią „visų pirma“ atsižvelgiama nustatant padaryto nusižengimo sunkumą ir sprendžiant dėl skirtinos drausminės nuobaudos. Pagal minėto priedo 10 straipsnio antro sakinio b punktą tarp šių veiksnių yra „mast[as], kuriuo netinkamas elgesys pakenkia institucijų vientisumui, reputacijai ar interesams“.

40 Be to, reikia priminti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 25 straipsnį, kai dėl atitinkamo pareigūno pradėtas baudžiamasis persekiojimas už tuos pačius veiksmus, dėl kurių pradėta drausminė procedūra, jo padėtis galutinai išsprendžiama tik po to, kai nacionalinio baudžiamųjų bylų teismo, į kurį kreiptasi, sprendimas įsiteisėjo. Ši nuostata atitinka, pirma, siekį nepaveikti pareigūno padėties vykstant baudžiamajam procesui, kuris gali būti pradėtas dėl veiksmų, kurie, be kita ko, yra drausminės procedūros objektas, ir, antra, per šią drausminę procedūrą leidžiama atsižvelgti į nacionalinio baudžiamųjų bylų teismo nustatytus faktus, kai jo sprendimas tampa galutinis.

41 Šioje nuostatoje nepatikslinama, ar nacionalinio baudžiamųjų bylų teismo konstatuoti faktai gali saistyti paskyrimų tarnybą per minėtą drausminę procedūrą. Bet kuriuo atveju teisinį faktinių aplinkybių vertinimą pagal reikšmingas Sąjungos teisės nuostatas, kaip antai Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnį, turi atlikti tik kompetentingos Sąjungos institucijos. Šių institucijų negali saistyti galimas šių faktų kvalifikavimas per nacionalinį baudžiamąjį procesą (pagal analogiją dėl drausminės procedūros, susijusios su Komisijos nariu, žr. 2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija / Cresson*, C-432/04, EU:C:2006:455, 121 punktą). Kadangi šiame 10 straipsnyje nedaroma aiškios nuorodos į valstybių narių teisę, siekiant nustatyti jo prasmę ir apimtį, jis Sąjungos teisės sistemoje turi būti aiškinamas savarankiškai ir vienodai, siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į pareigūnus taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų normas (pagal analogiją žr. Pareigūnų tarnybos nuostatų 85a straipsnį, 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692, 21 ir 23–25 punktus)

42 Nagrinėjamu atveju iš šio sprendimo 8, 10 ir 11 punktų matyti, kad *tribunal de première instance francophone de Bruxelles* (Prancūzų kalba bylas nagrinėjantis Briuselio pirmosios instancijos teismas) ir apeliacinėje instancijoje *Cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas) priteisė iš DK 38 814 EUR neturtinės žalos, kurią, kaip konstatavo šie baudžiamųjų bylų teismai, patyrė Sąjunga dėl 1999–2005 m. laikotarpiu atliktų korupcijos veiksmų valdant viešuosius pirkimus.

43 Vis dėlto tai, kad minėti baudžiamųjų bylų teismai pagal nacionalinę teisę nustato Sąjungos patirtos neturtinės žalos dydį ir iš to išplaukiantį atlyginimą, neturi jokios įtakos tam, kad būtų atsižvelgta į šią žalą ir galimą jos atlyginimą nustatant suinteresuotojo asmens padaryto drausminio nusižengimo sunkumą, nes tokia veikla yra ne fakto klausimas, o faktų teisinis kvalifikavimas, kurį turi atlikti paskyrimų tarnyba pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnį; paskyrimų tarnyba nėra saistoma galimo per baudžiamąjį procesą nacionaliniu lygmeniu atlikto kvalifikavimo.

44 Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio antro sakinio b punkte nėra nieko, kuo remiantis atitinkamo pareigūno padaryto pažeidimo sunkumą ir jam skirtiną drausminę nuobaudą, būtų galima nustatyti atsižvelgiant į žalos, padarytos dėl pažeidimo Sąjungos institucijų patikimumui, reputacijai ar interesams, dydį, tik su sąlyga, kad ši žala nebuvo atlyginta. Be to, skundžiamo sprendimo 39 punkte Bendrasis Teismas teisingai nurodė, kad per pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnį vykdomą drausminę procedūrą nesvarbu, ar žala buvo atlyginta visiškai, ar iš dalies, nes šia nuostata siekiama ne atlyginti žalą, o skirti nuobaudą. Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 40 ir 41 punktuose, iš Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 25 straipsnio negalima daryti išvados, kad valstybės narės civilinės teisės principas, pagal kurį atlyginta žala laikoma niekada neegzistavusia, gali būti *mutatis mutandis* taikomas per drausminę procedūrą.

45 Tai reiškia, kad vienintelio apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

46 Vienintelio apeliacinio skundo pagrindo trečioje dalyje, kurią reikia nagrinėti antrą, DK iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė vienodo požiūrio principą, kai skundžiamo sprendimo 39–41 punktuose nusprendė, jog nustatant padaryto drausminio nusižengimo sunkumą nesvarbu, ar Sąjungai padaryta žala jau buvo atlyginta visiškai, ar iš dalies.

47 Reikia priminti, kad vienodo požiūrio principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jeigu toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *RPO*, C-390/15, EU:C:2017:174, 41 punktas ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *SatCen / KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 90 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

48 Remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija skirtingas situacijas apibūdinančius elementus ir jų panašumą reikia apibrėžti ir įvertinti atsižvelgiant į nagrinėjamos nuostatos paskirtį bei tikslą, turint omenyje, kad reikia atsižvelgti į nagrinėjamos srities principus ir tikslus (2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *RPO*, C-390/15, EU:C:2017:174, 42 punktas ir nurodyta jurisprudencija; taip pat 2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Piessevaux / Taryba*, C-454/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:680, 79 punktas).

49 Nagrinėjamu atveju DK tvirtina, kad pareigūnas, kuris atlygino Sąjungai padarytą žalą, nėra tokios pačios padėties kaip pareigūnas, kuris to nepadarė, todėl, jo nuomone, į pirmojo iš šių pareigūnų padarytą žalą nereikia atsižvelgti taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio antro sakinio b punktą.

50 Šio sprendimo 39 punkte priminta, kad šiuo 10 straipsniu reglamentuojamas skirtinos drausminės nuobaudos nustatymas ir jame nurodyta, kad ši nuobauda turi būti proporcinga padaryto pažeidimo sunkumui, atsižvelgiant, be kita ko, į Sąjungai padarytos žalos dydį. Kaip skundžiamo sprendimo 37 punkte iš esmės pažymėjo Bendrasis Teismas, iš paties 10 straipsnio teksto matyti, kad jame numatytos drausminės priemonės tikslas – nubausti už neteisėtą elgesį. Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnio 1 dalį toks neteisėtas elgesys atsiranda dėl to, kad atitinkamas pareigūnas neįvykdė jam pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus tenkančių pareigų. Todėl, kaip savo išvados 58 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Pareigūnų tarnybos nuostatais siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklių ir pareigų, kurios turi užtikrinti tinkamą Sąjungos institucijos veikimą skiriant drausmines nuobaudas.

51 Dalyvaudama civilinėje Belgijoje DK iškeltos baudžiamosios bylos dalyje Sąjunga siekė, kad būtų atlyginta neturtinė žala jos reputacijai. Kaip savo išvados 57 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, tokiu atlyginimu siekiama ne nubausti už neteisėtą atitinkamo pareigūno elgesį, o gauti civilinę kompensaciją, galinčią atkurti iki šio elgesio buvusią padėtį.

52 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, pirma, DK skirtos drausminės nuobaudos ir, antra, žalos Sąjungai atlyginimo, kuriuo remiasi DK, dalykas ir tikslas skiriasi.

53 Taip yra juo labiau dėl to, kad nors Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas principas, jog bet koks pareigūno tarnybinių pareigų pažeidimas gali lemti drausminės nuobaudos taikymą suinteresuotajam asmeniui, šių nuostatų 22 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, kad šis pareigūnas gali būti įpareigotas visiškai arba iš dalies atlyginti žalą, Sąjungos patirtą dėl rimtų nusižengimų, susijusių su jo pareigomis arba padarytų jam atliekant savo pareigas; drausminės nuobaudos taikymas ir Sąjungai padarytos žalos atlyginimas yra vienas nuo kito nepriklausomi.

54 Taigi dėl aplinkybės, kad pareigūnas atlygino neturtinę žalą, kurią jis padarė Sąjungai, jo padėtis negali būti kitokia nei pareigūno, kuris tokios žalos neatlygino, siekiant nustatyti jo padaryto nusižengimo sunkumą ir jam skirtiną drausminę nuobaudą, atsižvelgiant, be kita ko, į Sąjungai padarytos žalos dydį pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio antro sakinio b punktą.

55 Vadinasi, Bendrasis Teismas nepažeidė vienodo požiūrio principo, kai skundžiamo sprendimo 39–41 punktuose nusprendė, kad, nustatant pareigūno padaryto drausminio nusižengimo sunkumą ir drausminės nuobaudos, kuri jam turi būti skirta remiantis šia nuostata, dydį, nesvarbu, ar Sąjungai padaryta žala buvo atlyginta visiškai, ar iš dalies.

56 Vienintelio apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

57 Galiausiai dėl vienintelio apeliacinio skundo pagrindo antros dalies, susijusios su proporcingumo principo pažeidimu, reikia pažymėti, kad, nors paskyrimų tarnyba skyrė DK piniginę sankciją, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 50 punkte, jos objektas ar tikslas yra ne atlyginti Sąjungai padarytą žalą, o nubausti už drausminį nusižengimą, kurį pažeisdamas savo tarnybines pareigas padarė DK. Taigi, priešingai, nei teigia apeliantas, negalima manyti, kad tokios sankcijos taikymas reiškia, kad ši žala bus atlyginta du kartus pažeidžiant proporcingumo principą. Darytina išvada, kad klausimas, ar šio sprendimo 26 punkte nurodytas principas yra ne tik Belgijos civilinės teisės principas, bet, kaip teigia apeliantas, ir bendrasis valstybių narių teisės principas, draudžiantis dvigubą tos pačios žalos atlyginimą, nėra svarbus šioje byloje.

58 Šios išvados negali paneigti 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendime *Lucaccioni / Komisija* (C-257/98 P, EU:C:1999:402, 19 ir 20 punktai) suformuota jurisprudencija, kuria rėmėsi DK, grįsdamas vienintelio apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį, nes tas sprendimas buvo susijęs ne su žalos atlyginimo ir drausminės nuobaudos sumavimu, kaip yra šioje byloje, o su įvairių formų žalos, padarytos pareigūnui dėl nelaimingo atsitikimo, sumavimu.

59 Vadinasi, vienintelio apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą.

60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas apeliacinis skundas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

61 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Remiantis šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, taikoma apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

62 Kadangi EIVT reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir DK pralaimėjo bylą, iš jo priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš DK bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.